EUGEN SITEANU

CUVINTE MIRIFICE

- versuri -

Editura Academiei Oamenilor de Știință din România
București, 2025

Descrierea CIP
a Bibliotecii Naţionale a României
SITEANU, EUGEN
Cuvinte mirifice : versuri / Eugen Siteanu. - :
Editura Academiei Oamenilor de Ştiinţă din
România, 2025
ISBN 978-630-6518-42-5

821.135.1

©Siteanu Eugen

EUGEN SITEANU

Membru corespondent
al Academiei Oamenilor de Știință din România
Secția Științe Militare

Copiilor și nepoților mei minunați !

Prefață

În pragul unei vârste venerabile de 80 de ani, domnul profesor universitar Colonel Eugen Siteanu își asumă cu îndrăzneală provocarea de a se aventura pe tărâmul poeziei, oferindu-ne un volum plin de sinceritate și ingeniozitate. Deși nu se consideră un maestru al artei poetice, încercările sale poetice merită admirate nu pentru perfecțiunea lor tehnică, ci pentru autenticitatea și curajul cu care sunt realizate.

În poeziile sale, putem observa o liniște aparte, un refugiu de gânduri și sentimente care transcende convențiile obișnuite ale prozodiei clasice. Stilul său netradițional se manifestă printr-o libertate de expresie ce sfidează normele rigide ale versificației, invitând cititorul într-o călătorie a visului și a dorului cathartic. Peste 30 de derivate ale cuvântului "a iubi", precum "iubire", "iubit", "iubită", "iubito", "iubind" etc. se regăsesc în creațiile autorului, de unde ne ducem cu gândul la faptul că pentru domnul Eugen Siteanu, viața este o iubire a artei și frumosului, iar poezia este doar o formă a acesteia.

Printre versurile domnului Eugen Siteanu, descoperim o varietate de teme, de la natura fermecătoare, cum se poate observa în poezia „ZORI DE ZI" - „*Zori de zi auriu / Cu copaci ce se leagănă / Sub cerul auriu / La fântâna cu cumpănă.*", - până la frământările existențiale și critice asupra societății, așa cum reiese din poezia „CRIZA" - „*Astăzi descriu / O criză existențială / Şi fără să vreau / Scriu o criză morală / De-a dreptul mortală*."

Tehnica sa poetică neconvențională aduce o prospețime aparte în peisajul literar, printr-o sinceritate debordantă și o candoare care surprinde și încântă. Poeziile sale reflectă o viziune personală, îmbibată de nostalgia trecutului și de dorința de a comunica emoții sincere și profunde.

Domnul profesor Eugen Siteanu ne poartă printr-un univers liric plin de imaginație și sensibilitate. Poeziile sale reflectă o percepție unică asupra realității, una care evadează din cotidian și

se ascunde ludic în peisaje idilice și meditații filozofice. În poezia „FIAT LUX", autorul ne invită într-un moment de introspecție și memorie, în care frumusețea simplă a copilăriei este evocată cu o emoție autentică: „*Într-o sfântă zi de vară / Mi-aduceam cu drag aminte / Cum m-a sărutat viu iară / Mama printre jurăminte*." Această evocare sinceră și directă a amintirilor copilăriei aduce o notă de nostalgie și tandrețe, caracteristici esențiale ale stilului său poetic.

Un alt aspect distinct al poeziei sale este preocuparea pentru condiția umană și realitățile sociale, reieșind cu claritate în versurile poeziei „SUPREMA LEX": „*Ca minte / Înțeleaptă / Și suflet / Înaripat / Îngândurat / Și preocupat / De crizele / Existențiale*."

Aceste versuri dezvăluie frământările autorului față de starea lumii și aspirația sa pentru o existență mai bună, ilustrând în același timp o filozofie personală și o dorință de schimbare. În toată această încercare poetică, domnul Eugen Siteanu rămâne un suflet aflat la răstrișteа dintre drumurile nostalgice ale copilăriei și căile nestrăbătute încă ale unui viitor imaginat și prețuit de gânduri fremătând în bătaia vântului sorții, un explorator al visurilor și speranțelor care depășește cu îndrăzneală și încredere barierele poeziei clasice. Prin aceste versuri, autorul își revendică locul ca purtător de cuvânt al visurilor și idealurilor comune ale oamenilor.

Domnul profesor Eugen Siteanu nu este un poet în sensul strict al termenului, dar poezia sa este o manifestare a unui suflet care nădăjduiește și visează. În fiecare vers, putem simți dorința de a capta frumusețea lumii și de a o împărtăși cu ceilalți. În acest sens, el este un adevărat poet al visului și al unei efuziuni arzătoare de îmbinare a dorinței efemere cu dorul peren, oferind cititorului nu doar cuvinte, ci și fragmente dintr-un univers personal plin de lumină, naivitate și speranță neobosită.

Călătoria sa poetică este o aventură literară surprinsă într-o colecție de versuri care, prin ingenuitatea și gustul pentru frumos, ne aduce mai aproape de esența umană.

Sînziana IANCU

Cuvânt înainte

Am încercat să-mi exprim în acest volum gândurile, sentimentele și impresiile vieții mele prin mijlocirea eului liric, prin intermediul lexico-gramatical al verbelor, printr-un limbaj cât mai expresiv și prin figuri de stil autentice. Unele dintre poezii reprezintă un omagiu adus experiențelor mele de viață și transpuse într-o tentativă lirică.

Prin intermediul poeziei am încercat să exprim unele idei de factură emoțională, din reverberațiile sufletului meu încercat de unele experiențe dramatice ale vieții mele. De aceea temele pe care le-am abordat sunt foarte diverse. Din unele poezii lipsește prozodia în încercarea mea de a crea o poezie care să se apropie de cea modernă prin îmbinarea unei forme clasice cu cea a folclorului românesc. Prin urmare nu m-am supus rigorilor ritmului specific poeziei clasice pentru ca versurile să fie mai pasionale, mai pline de viață, cu mai multă culoare, dar neîngrădite de rimă și alți parametrii.

Unele poezii sunt filosofice, de meditație asupra trăsăturilor ontologiei proprii printr-o exprimare brutală, iar uneori sublimă. Astfel, ideile din unele versuri exprimă preocupările lumii moderne îmbinate cu cele ale strămoșilor noștri și ale folclorului românesc.

În concluzie, poeziile din acest volum transcend estetica liricului printr-o transfigurare a versurilor, dar printr-o elogiere a acestora printrun amestec de folclor cu o exprimare modernă pentru a aduce o noutate în creație.

CREZUL POETIC

În sufletul meu
Am crezut mereu

Că poetul e
Pentru libertate

Un bun luptător,
Un învățător,

Al poporului
Și al drumului

Bun îndrumător
Și deschizător

Pentru patria sa
România mea,

A ta și-a noastră,
Mereu albastră,

Precum e cerul
Și Marea noastră.

El ne-nvață mereu
Credința-n Dumnezeu

Și-n cea literară,
Universală.

Frământările
Și durerile

(Individuale)
Trebuie lăsate
Mereu de-o parte.

Poetul să fie
O goarnă vie,

Să ridice masele
Din toate casele

La revolta lor
Contra tiranilor.

Aceasta să fie
O credință vie

Un cult al tradițiilor
Și al precursorilor.

CREZUL LITERAR

Prin structura eului meu literar
Am gândit: Poetul trebuie mereu
Să fie luptător pentru libertate
Și dreptate și să nu fie ateu;
Să creadă-n Dumnezeu!
Mereu.

Să fie și un mare învățător
Al neamului său acuma și mereu,
Un om care să redea în versuri vii
Frământările poporului meu – zeu
Ce crede în Dumnezeu,
Mereu.

Să fie un propovăduitor de vise,
De tradiții și de mari credințe,
De unire și de mărire mereu,
De încredere în mari biruințe
Ce vin prin stăruințe
Și credințe.

Aceasta să fie conștiința lui
Literară – dragostea lui de Țară,
Să redea clar tânguirea celor mulți
Ca o trompetă ce ridică iară
A noastră scumpă Țară
Ca odinioară.

Să găsească cuvinte mirifice
Și metaforele armonioase
Care grațios să exemplifice
Realizările ambițioase
De fapte românești
Luminoase.

MÂNDRIȚI-VĂ ROMÂNI!

A noastră Țară-i mândră
Și nu mai e plăpândă
Cum a fost sub ruși și nemți,
Sub conducători demenți,
Precum Hitler și Stalin
Care ne-au supus la chin:
Ne-au luat Basarabia
Și Ardealul cu sabia,
Dar astăzi noi, românii,
Suntem în Țară stăpânii
Căci ne-au condus în luptă
Regii cu minte multă:
Dromihete, Decebal,
Burebista – magistral,
Ferdinand – magnificul
Și Mihai – mirificul
Prin veacuri de războaie,
Prin sânge curs șiroaie,
Strămunii se luptară
Pentru a noastră Țară
Și pentru-a câta oară
Dumnezeu a ajutat iară
Ca scumpa noastră Țară
Să înflorească iară,
Ca odinioară!

POEMATICA SINELUI

Dimineți însorite,
În culori înflorite,
Cu gânduri fericite;
Irizări strălucite
În amiezi de vară
Se transformă azi iară
În paradigma clară
A poematicii sinelui
Și a simțământului,
Dar și a cugetului
Pentru glorificarea
Și imortalizarea
Metaforei mirifice,
Artei filozofice
Cu aspect meditativ
Și conținut afectiv.

CINE SUNT EU?

Oare cine sunt eu
Să-l laud pe Dumnezeu?
N-am izvorât din munți
Nici n-am fost socru la nunți.
N-am supt stropii din soare,
Roua de pe petale,
Savoarea versului
Și-a Universului.

Și îl simt pe Dumnezeu
Pe care îl văd mereu
Venind pe-un curcubeu,
Zâmbindu-ne mereu,
În dimineți de aur
Din luna lui Faur
Aducând un graur
Ce cântă pe-un plaur,

În visul fierbinte
Al unui părinte
Ce vrea să alinte
Un copil cuminte

Care vrea spre soare
Suflarea-i ca o boare
Să opreasc-o dogoare
Care pe noi ne doare.

Și acum Dumnezeu,
Când i-am auzit eu
Vocea sonoră de Zeu,
Exclama ca un leu
O poruncă divină
Pentru cei fără vină
În zumzet de albină
Să ducă o viață lină.

O RUGĂCIUNE

Din valurile înspumate
Ale unei mări fermecate,
Cu talazuri zbuciumate,
Sclipesc mii de nestemate.

Lângă-al mării mal stăteam,
În azurul undelor priveam;
Spre Dumnezeu eu trimiteam
O rugăciune ce-o aveam:

„Doamne rogu-te trimite-mi
Pe iubita mea și cere-mi
În schimbul ei orice vrei
Chiar și viața-mi să-mi iei”

Așa nefericit eram
Când pe iubita o doream
Și lacrimi amare vărsam
Spre Dumnezeu când priveam.

FLORILE

Nu mai sunt ape pe aici
Nici cerbi cu coarnele lor mici
Nici bouri să fugă de bici
Nici zâmbete în soare aici.

Liniștea de la pădure
Se strecoară printre mure
Printre foile lor verzi
Care pretutindeni le vezi.

Nu ciripesc vrăbiile mici
Vorbe pe înțelesul nici
Al nostru, al copiilor, nici
Al florilor ce râd aici

Cu mâinile lor spre soare
Și fețele lor cu candoare
Sorbind roua de pe petale
Cu gândul lor de vestale.

Grădina Maicii Domnului
Ocrotește visul somnului
Florilor ce au adormit
Pe aripile unui mit.

RONDEL CU MAGI

În mica poiană din crângul de fagi,
Cu iarbă deasă, narcise și zambile,
Pe iarba verde s-au întins trei magi
Cu trei cai și fără automobile.

Printre tufișurile de măceș sunt fragi
Și printre fagi sunt căprioare agile
În mica poiană din crângul de fagi
Cu iarba deasă, narcise și zambile.

Este un peisaj dintr-un tablou cu magi
Pe care un celebru pictor l-a creat
Și aceste ființe nouă ne sunt dragi,
Și pentru omul care este de-un leat,
În mica poiană din crângul de fagi.

RONDEL CU AȘTRI

În strălucirea galaxiei noastre
Vezi ca într-un vis mirific stelele,
Vezi incandescentele galbene astre -
Explozie de culori ca lalelele.

În liniște celestă ard noi astre
Și își întind cozile, cometele
În strălucirea galaxiei noastre
Vezi ca într-un vis mirific stelele.

Din infinitul stelelor albastre
Asteroizi gigantici se aruncă
Pe traiectorii admise de astre
În timp ce eu priveam, cerul, din luncă
În strălucirea galaxiei noastre.

MULȚUMIRI

Aș vrea să transmit cele mai sincere mulțumiri tuturor celor ce m-au ajutat în munca mea de elaborare a acestui volum de versuri.

În primul rând mulțumesc doamnei Sînziana Iancu – poetă și critic literar – care, cu multă răbdare și candoare, mi-a îndrumat pașii de poet începător pe drumul mirific, presărat cu petale de Sânziene, al ars amandi, al alegoriei, al lirismului elegiac, al romantismului, al poeziei lirice de substanță și al stilului spontan nedisimulat de reminiscențe improprii.

Mulțumesc doamnei dr. Mirela Atanasiu pentru răbdarea și competența cu care a corectat toate poeziile mele, dându-le astfel o formă corectă pentru a putea fi publicate în acest volum.

Mulțumesc înțeleptului și neprețuitului meu editor Mihai Căruțașu pentru altruismul, recomandările profesionale și sfaturile sale editoriale.

Mulțumesc bunului prieten Marian Cristea pentru perfecțiunea muncii de redactare/tehnoredactare.

Și nu în ultimul rând mulțumesc soției mele, cea mai generoasă și atentă cititoare și neprețuită confidentă.

CUPRINS

PREFAȚĂ 5
CUVÂNT ÎNAINTE 7
CREZUL POETIC 9
CREZUL LITERAR 11
FIAT LUX 13
PLOAIE DE SĂRUTĂRI 15
LA OPERĂ 16
PETALE GALBENE 17
CONCERT 18
ZORI DE ZI 19
CELE PATRU GRUPURI 20
CRIVĂȚUL NEBUN 21
NINGE 22
POEZIA LIRICĂ 23
ȚARA NOASTRĂ 24
ACUM 26
SUPREMA LEX 28
REÎNVIERE 29
UNELTELE LUMII NOI 30
DEȘERTĂCIUNI 32
FIARELE 33
CRIZA 34
LUPII 35
NUNC 36

EXTERMINARE 37
ANGOASĂ 38
UN VERS 39
SOARE 40
SINGUR 41
VÂNT DE PRIMĂVARĂ 42
MARAMUREȘUL 44
PIERDUT 46
DILEMĂ 47
CRIZA EXISTENȚIALĂ 49
PRIMĂVARA 50
VASILE ALECSANDRI 51
POEM FILOSOFIC 53
O PARADIGMĂ 54
POLITICA MONDIALĂ 56
GÂNDUL 57
INSPIRAȚII GNOMICE 60
UN ARTIST 63
SINGURI 65
REVERIE 67
IDENTITATE 68
ZORII 69
UN SISTEM CORUPT 70
IMPOSTORII 72
ÎN POIANĂ 73
RAZE AURII 74
OAMENI FERICIȚI 75

STRĂLUCE' VARA 76
VINE IARNA 77
VOINȚA 78
ECOURI HOMERICE 79
CÂNTEC DE VARĂ 80
ÎN PROZA VIEȚII 81
IUBITA MEA 82
ANIVERSARE 83
IARNA MURIND 84
VARA DE AUR 86
AMINTIRILE 87
VENEA PRIMĂVARA 88
TRANDAFIRI ROȘII 89
CIRIPITURI 90
AMURG 91
SINGURATIC 92
SEARĂ ARGINTIE 93
ROȘU 94
SUBLIM 95
CÂNTECUL 96
ESTE IARĂ PRIMĂVARĂ 97
LUME 98
O DOINĂ 99
ZORI AURII CU DICHIS 100
ZI DE TOAMNĂ 101
AMURG DE TOAMNĂ 102
ALB, NEGRU 103

FANTASTICUL AMURG 104
RÂSUL ZURGĂLĂILOR 105
CÂNTEC DE IUBIRE 106
PĂR DE AUR 108
PASTEL 109
RÂNDUNELELE 110
PE O GURĂ DE RAI 111
ARGINT 112
DIMINEAȚĂ SENINĂ 113
VIS DE IARNĂ 114
TOAMNA 115
ARTA POEMATICĂ 116
CÂNTEC DE PRIVIGHETOARE 117
SERENADA SUBLIMĂ 118
LUPTA VIEȚII 119
TOT CE APARE DOAR NI SE PARE 120
MÂNDRIȚI-VĂ ROMÂNI! 121
POEMATICA SINELUI 122
CINE SUNT EU? 123
O RUGĂCIUNE 125
FLORILE 126
RONDEL CU MAGI 127
RONDEL CU AȘTRI 128
MULȚUMIRI 129